

شووه‌كه م زېنم لى تاڭ ده‌كاو رهوانه‌ي دۆزه خېشم ده‌كا

پیّناز ئاواره

وهرگرت و دلایل جیابونه‌وهی کرد،
چونکه مندالمان هبوب دلایل به کس سال
جاوه‌روانی له سر موکبیونی ئه و دادگه
بپیاری جیابونه‌وهی داد، ئیستا من لمالی
خوم ده زیم و تاویش له مالی خویدا. من
حزم بـه چاره‌نوسسه نـه ده کردو
ئیستاش ئاماده له گـله‌لـیـدا ئـاشـتـ بـمـهـوـهـوـ
ژـیـانـیـ هـاوـسـهـ رـیـتـیـ لهـ گـلهـ لـدـاـ درـوـسـتـ
بـکـهـ مـهـوـهـ،ـ بـلـامـ ئـهـوـ لـهـ جـیـاتـیـ بـیرـ
لهـ مـنـدـالـهـ کـهـ خـوـیـ وـ لـهـ منـ بـکـاتـوـهـ کـهـ چـیـ
زـیـاتـرـ بـهـ رـهـوـ بـیـ بـهـنـدوـ بـارـیـ رـوـیـشـتـوـوـهـ،ـ
سـهـ رـیـارـیـ ئـهـوـشـهـوـهـ وـ اـیـکـرـدـوـوـهـ کـهـ
برـاـکـانـمـ قـسـهـ لـهـ گـلهـ لـدـاـ نـهـ کـهـنـ،ـ خـوـیـشـیـ
بـهـ رـهـدـوـامـ هـپـرـهـشـ لـمـ لـیـدـهـکـاتـ وـ بـهـ خـارـبـهـ
باـسـ دـهـکـاتـ.ـ ئـهـوـ کـهـ ژـیـانـیـ لـیـ تـیـکـدـامـ وـ
دـوـرـمـنـیـاهـتـیـ لـهـ گـلهـ بـرـاـکـانـدـاـ بـوـ درـوـسـتـ
کـرـدـوـوـمـ،ـ کـهـ چـیـ دـهـیـوـیـ بـهـ رـهـوـ بـهـ نـوـزـهـ خـیـ
مـهـرـگـیـشـ رـهـاـنـمـ بـکـاتـ.ـ منـ دـهـ زـامـ لـیـرـهـ
هـچـیـ لـهـ دـهـسـتـ نـایـهـتـ،ـ بـهـ لـامـ بـهـ رـهـدـوـامـ
گـلهـ بـیـ لـهـ بـخـتـیـ خـوـمـ دـهـکـمـ.ـ منـیـکـ
لـهـ تـهـمـهـ نـیـ شـهـشـ مـانـگـیـمـداـ سـیـبـهـرـیـ باـوـکـ
لـهـ سـهـ رـسـهـ رـمـ هـلـکـیـراـ،ـ لـهـ حـوـوتـ سـالـیـداـ
لـهـ سـوـزـیـ دـایـلـیـ بـبـیـهـشـ بـبـوـمـ،ـ ئـیـسـتـاشـ
بـرـاـکـانـمـ خـوـمـ تـیـتـاـگـیـهـنـ وـ شـوـوـهـ کـهـ شـمـ
رـکـابـهـ رـیـمـ لـهـ گـلهـ لـاـ دـهـکـاتـ وـ اـنـ لـهـتـیـاـوـمـ.
ثـاـواـتـهـ خـوـامـ کـهـ سـ چـیـرـقـکـیـ ژـیـانـیـ
هاـشـیـوـهـ مـنـ نـهـ بـیـ.

گوشهات دہدوز

زه‌حمه‌ت نه‌بی ئیوه رۆژنامه

دەخویننەوه

ده لین پیاوی روشنبر لاینه کم دو روژنامه و گوشارو هندی
له ده بیات ده خویینته و بو شاره زابونی زیاترو به هنرکردنی زانباریه کانی
خوی... جذی خویندن و گویان کردن له کنانه کانی خویندن واته به رده وام
به بونوی روژنامه له سه ریک روژنامه وه ولدان بوخویندن وه روژنامه و باهه تو
مه والی جیاوز جیاواز خوی له خویدنا فراوانیه کی زیاتر به میشکی ئه و مروقه
ده داد، لم ز همانی عوله وه نیتته رنیتته دا توه بوروه ته بوروه ته پیوستی یه کی
سسه رکه بکه همو مرؤشكی خوینده او و روشنبر بھاتیه ئه و کاسه ئه گهر
بررسیکی ناوداری ووالت پیشت و لیبرسراوی و هزاره تیک یان فه رمانگه کی

بلاکردن و هدایت نووسینیک یا پهیامیک به تنها به س نیمه بوسه رکه و تنبی نووسین و نووسه رکه کی، نگه رباره ته که خویته ریان گویکری نه بی و ئه و کاسه نووسه رمه به ستیتی و نووسینه که ای تاراسته کردوبه به لام نه یه تمانای نه ویه یا نه خویشندونه وه و پی نه زانیووه یا خویندوویه تبیوه، به لام

بلاکوکردن‌هودی نووسینینک ایان په یامیتک به تنهایا به سه نیمه بسوه رکوه‌تنی
نووسین و نووسه‌رهکی، ئەگهه راباهته که خوینه‌ر ایان گویگری نه بی و نئه و
کاسه‌هی نووسه‌ر مهستیتی و نووسینه‌که ئاراسته کردوه به‌لام نهیه‌ت
ماستانه ئوهه‌یده ایان نه خویندنته و پی نه زاینیووه ایان خویندوبه‌تیبیوه، به‌لام
پشت گوئی خستوه. له‌مه ردو حالتکه داده و نووسینه سه‌رکه و تنتی
دهدست نه‌میتاوه، به‌لام حالتکه‌کان جیاوازیان هه‌یده، یەکه‌میان ئوهه
دگه‌یه‌نی ئوهه‌یه‌نی که سه نه‌فام و گیل و کم زانیاریه، ایان مه‌شغولی ئیش و کاری
ناتاییبه‌تی خویه‌تی و به‌کاری ئاده نایمات کاری به‌پرسیاریتی پی بسپیردی.
ووهه‌میشیان نیشانه‌ی ئوهه‌یده که ئوکه‌سه حساب بسوه رامبه‌ره که‌ی ناکات
ئینجا به‌هی خو بزرل زانینه‌وه بیت ایان هر هویه‌کی دیکه‌ی تاییه‌تی بیت...
که‌واته ئەم جوهره‌شیان جیگی متمانه و باوه‌ر نییه و هق نییه چاره‌نووس و
واروئزخی خه‌لک بخیرتی تتر دهستی یوهه.. ئوهه‌یه که لیره‌دا مه‌بسته ئه و
له‌مو نووسین و په‌یامانه‌یه که لرژنامه و گوشارو که‌نانله جیاوازه‌کانی
راگه‌یاندنده‌وه بلاود مکرینه‌وه به‌شیک له و بابه‌تاته ئاراسته‌یه ده‌سه‌لات و
به‌پرسان کراوه، به‌لام ئه‌وان به‌نایو ئوهه‌یه گواهه دیموکراتی‌یه و خه‌لکی
نایزادن له‌پاره‌برین، هم‌مو شته‌کانی پشت گوئی ده‌خهن ته‌نائنت ئه‌وانه‌یه که
به‌باری سیاسی و حزبیشا زور چاره‌نووس سازن...
گوئی نه‌گرتن و نه خویندنه‌وهی به‌رامبه‌ره ئوکه‌سه زور بی متمانه ده‌کات،
هه‌یه‌کتریش حالتی ناین و رنه‌نگه له‌کوتایدا هره‌رس به‌هیتی به په‌یووندییه‌کان..
چونکه هم‌مو تیگه‌یشتنیک له‌بهرامبه‌ر دوست بیت ایان ناحه‌ز پیویستی
گفتگوگو روایت و خویندنه‌وه هه‌یده. زیان پریتی له‌هل و ده‌رفت ئەگه
کاتی خویدا نه‌قوزیتنه و رنه‌نگه پیشکوتنی زور گوره له‌کیس بچی. دیاره
له و هه‌لانه‌ش هندي‌جار له‌ریگه روزنامه‌یدیکه و یان که‌نانیکه وه دردگه‌ی بسو
الا ده‌کریت، به‌لام که به‌رامبه‌ر سه‌یری نه‌تکه توبالی به‌مل خویی و ئوهه‌یه و هه‌یه‌پرسه
نه‌نایکمه‌کان. بپارادانی هله‌لش هئی که‌م و کورتی زانیاریه‌کانه چونکه هه‌ر
بپاریتک له‌زانیاری هله دروست بکریت نه‌وا بپاره‌که‌ش هه‌ر هله ده‌دبیت...
هه‌قی خریاتی له‌نجادا بلىین الدخز ده‌بی بپرسانانی ئەم کوردستانه تاچ
پاره‌یدیک متابه‌عهی روزنامه و گوشارو بیت‌ریت بکه‌ن. رنه‌نگه خویندنه‌وهی
نوقربانه‌یه ایان و هکه خویندنه‌یه ئوهه کولکه مه‌لا و خوینه‌رانه وابیت که رۆزانه هه‌مان
شت دویباره ده‌که‌نوه، ئه‌مانیش تنهها گرنگی به‌و که‌نانل و نووسراوانه بدهن
که له‌لایه‌ن خویان ده‌رده‌چی و ئه‌وانی تریش هیچ، ایان و هکه نووسه‌ریلک که
نه‌نها نووسینه‌کانی خوی بخوینتیه‌وه. ئەگهه رابی نووسه‌ر هه‌قی گله‌بی هه‌یده
چونکه نووسینه‌که به‌فیقر ده‌پرو او بی وه‌لام ده‌بی، ئەگهه راش نییه ئه‌ی
کوکانی وه‌لام؟

دراخوازیم دههاتن، به لام برآکانم رهتیان
دهد کردن و هو ناما ده نه بیون خوشکی
خوچیان به هر کسیل بدنه. سه ره نجام
ماوکاریکی کاکم، منی بق خزمیکی خوی
خواهانیتی کرد. کاکم رازی بورو، منیش
رازی بـ ووم. بـ و شـ یوهیه
چوشه مالی به خـ. مالی
به خـ له مالی برازن خـشتـن بـو، تـی
ـلـاـزـاـهـوـهـ مـلـمـلـانـیـ بـوـ. خـسـوـوـمـ رـنـیـکـیـ
ـخـنـگـیـرـوـ شـوـبـرـاـکـامـ تـوـرـهـوـهـ توـنـدـ
ـبـیـوـوـنـ، دـهـبـوـایـهـ خـزمـتـیـ هـمـوـیـانـ بـکـمـ.
ـمـنـ باـکـ بـهـنـیـشـکـرـدـنـ نـهـ بـوـ، لـهـمـنـالـیـهـ وـهـ
ـراـهـاـتـابـوـومـ، بـهـلـامـ بـهـتـوـانـجـوـ وـهـ
ـگـلـهـیـیـهـ کـانـیـانـ دـهـگـوـشـراـ. شـهـوانـ نـازـیـانـ
ـبـهـسـرـهـوـهـ دـهـکـرـدـوـ اـیـانـ پـیـشـانـ دـهـ دـاـ
ـبـهـ بـهـ نـاوـیـانـگـیـ باـوـکـمـ مـنـیـانـ خـوـاستـوـهـ
ـهـنـگـهـ رـنـاـ مـنـ ـنـیـکـمـ وـهـیـچـمـ لـهـ بـارـداـ نـیـهـ،
ـبـپـرـوـاـنـهـ مـنـ نـیـهـ، رـوـشـبـرـ نـیـمـ !! .
ـهـلـگـیـسـانـیـ شـهـرـیـ بـرـاـکـوـزـ ـیـ
ـتـارـاسـتـیـ زـیـانـمـانـیـ گـورـیـ، شـوـوـهـکـمـ
ـنـاماـدـهـ بـوـ لـایـهـ تـکـرـیـ لـهـزـیـهـ
ـبـهـشـهـ رـهـاتـوـوـهـ کـانـدـاـ بـکـاتـ. نـئـیدـ سـهـرـیـ
ـخـرـقـیـ بـقـ هـنـدـهـ رـانـ هـلـکـرـتـ وـبـرـیـارـیـ دـاـ
ـهـمـهـ مـافـیـ مـانـوـهـ وـهـرـیـگـرـیـ، منـیـشـ
ـرـاـبـکـیـشـیـ. کـشـوـوـهـکـمـ رـیـشتـ منـ دـوـوـ
ـگـانـ بـوـومـ. بـهـ حـالـهـ وـهـ لـهـنـ دـهـستـیـ
ـخـمـسـهـ سـوـمـ وـهـ وـبـرـاـکـانـدـاـ مـامـ ـوـهـ.
ـنـگـنـهـانـوـهـ چـیـزـکـیـ نـئـ وـهـ ماـوـیـهـیـ کـهـ منـ

دابووم، چیزیکی له گیزانوه نه اهاتووه،
به لام له به رخانی کاکم و شووه که م
قمه بولم کرد و رته شم نه کرد. دواتر
کوکریکمان بwoo، یاوکی به تله قون ناوی نا
(هاوین). له راستیدا هاویر خشی، دهربپی ژیانمان بwoo.
سسه ره نجام نوای 3 سال دابران، منیش
به شووه که م شادبومه و گیشتمه
نهورپا. نهورپا زینگه یکی نامه، نزیریک
له مرؤفه کام ده گوزی. نه گهر پیاو
نهنگزی، زنکه ده گوزی، نه گهر وانش
نهنگزین لهوانه یه منداله که بگوزی. من
دهست به زیانه وه گرتبو که نه مانگزی.
شوه که خوم خوشده ویست و نزور
به پاریزده وه هسلسوکه وتم ده کرد، نزور
چاران زیاتر ریزم ده گرت. به داخله وه
برادره ری خراب له دهوری شووه که م
کلکبیونه وه، به رو قومارکدن
برایانده کیشا. من هولی خوم دهدا، به لام
زیانی نهورپا مرؤفه گرفتار ده کات، وا
ده کات که س ناکای له کاس نه مینی من
به یانیان ده چوومه قوتباخانه، شووه که م
یکار بwoo، به دوای کار ده گه، کاریش
په ییدا نه ده بwoo. له سه رسوسیال
ده ده شیاین، نه گهر من نه چجو بیانیه
قوتا باخانه پاره هی منیان ده بپی. نه مهش
دابرانیکی نزوری په ییدا کردو. من
ده هاتمه وه مال، هاویریش له قوتباخانه
بwoo، شووه کشم له گه ل برادره کانی
ده چووه شوینیک به جیهان قوماری
ده کرد، هه میشه ده یقیراند. وای
ده یه تابو پاره هی خواردنی نه مهشی له سه
داده دنا، نیمه برسی و بیخوارک ده ماینه وه.
وه اونهیه خه لکانیک نه مهیان لاسیر بی که
چون مرؤفه نهورپا برسی ده بی! .
رسوسیال پاره هی زیانی پتده داین، به لام
شووه که ده خسته ناو جیهانو
ده دیدقداراند، نزور جاران تا ده گه بشتبه وه
سه ری مانگ سیقو دیقمان ده کرد.
پاره هی نهوده نه بwoo وه کو خه لکانی دیکه
له قوتباخانه قاوه بیک، چایه ک، سارديیه ک،
له فقهیه بکیم، سگی خوم هله لذگوشی
تا ده گه مه و مال، نزوریه جارانیش
مالیکی ره و ته.

باش بیو، هم بتوانیش هر زمان بیو.
لهوی تو نیمان تله فزین، سارنجوک
(سه لاجه) بکرین. نیت خوشبختانه
را پایینی به هاری 1991 همومانی له
دهست سته و چه سوانحه روزگار کرد.
ترس و گرتن رو اونان و خوشاردنوه
کوتایی پیهات. لهدوای کورپه و نیمه ش
له حیاتی بتو شاره دی بگریننه، بتو
شاری خومان گهاینه. برآکامن بیون
به چه کداری نه ولاینه که باوکم
شه هیدیان بیو. له راستیدا نور ریزی
ئیمه بیان گرت. نیمه به باوکمانه و سر
به رزبوبین. یکی له خانووه کانی حکومه
به نیمه در، نیت له کرچیه تی
حساینه و. برآکامن پیشمه رگه بیون،
به نوره له مال ده بیون، یه کیان له مال
بیوایه، نه وی دیکیان له ده وام ده بیو.
سی سال نور خوشمان گوزه راند، نیت
خرزم و که سه کانمان مه موبیان په یادا
بیوونه و، سه ردانیان ده کرین و خویان
به خویینی باوکم و به برآکامن هله دکیشا.
ئامزایه کی باوکم کچیکی خوی پیشکه ش
به کام کرد، من حازم نده کرد کام
بیخوازی، به لام کام پیشنبیه رکه که رهت
نه کرده و. برآنکه کام زیکی لوبت به رزو
له خویانی بیو. چونکه ماموستا بیو خوی
نور به گه وره ده زانی، نازی له سر من
ده کرد. ورده ورده زینهان به ره و گری و
ئالوزی رویشت. من له به ره لی برآکام
خوم ده خوارده و نه مده در کاند. هستم
به خموکی ده کرد. مال رهنگی جارانی
نه مابیو، بذنی ئازه و لیدههات، نه وه
من بیوم ده نگم نه ده کرد، نه گه رنا
ده بیوایه یان خالک تیمان بگن یان کام
مالی خوی بکات و لیمان دور بکویته و.
نه و برایه که جیگه کی باوکمانی
گرتبوده، جاران نور دلوقان و به زهی
بیو، دوای زهیتیان و دهلهه ندبوون
مزهیکی توندو نیتیزی لیده رچو بیو.
به کمی ده بیدوانم. خوی لیکوگابو. من
نه مده تو ای تامزیگاری بکه و رابردووی
بیهیر بهیتمیم ووه. سالیکی پر
ده ده سه ری و ملمانیم تیپه کرد.
برآکامه دیکه کش ثنی هیتنا، ماویه که
مهیکه وه بیوین، دواتر مالی خوی
گواسته وه و لیمان دور که وته و. من
به خوشبختی برآکامن نور دلخوش و
ئاس ووده بیو، به لام به مفه
برآنکه مه وه شنیان له بیچاره و رهش بیو.
نهندی جار بیم لم له ده کرد وه منیش
ده چمه مالی به خت و ده حسیمه و.
له لدله وه بیارام دابیو نه گه را داخوازیه کی
باش بی رهتی نه کامه و. نور که س بیو

لهوتهی چاوم بتویان کوردوته و
له گلهان نیش و نازار ناویته. ته مهمن شاه
مانگان بمو که باوکم له ریگه ای رنگاری
گله و نیشتمانه که کیانی خوی
به خشی و ظیمه شی له سفونی با روکایه تی
بی بهش کرد. دایکم ره نجی ده کیشاو
به کوله مه رگی هنالله کانی خوی
گهورده ده کرد، به لام به خت یار نه بمو، من
ته مهمن 7 سال بمو که ئه ویش
به ریخؤله کویره مالثاوایی لینکردن، من و
دو براکم به سیبوی و بی پهنا ماینه وه.
خرم و که س خیان لی به خاوهن نه کردن.
برا گهوره کم هیشتا هر زور مندال بمو
قویل لیهیه المالی و تهرکی به خیوکدنی
ئیمه ای له ستی خوی گرت. ئه و
کریکاری ده کرد، براکه دیکم پیلاوی
بوبیه ده کرد، منیش کابانی مال بوم.
ئه گه در اوستیکان نه بمو، ئاگام له دنیای
ده رهروه نه بمو، جار جاره نه وان بانگیان
ده کردم، هندیکیان وانه ی زانیان فیتر
ده کردم و هندیکی دیکه شیان
به ره دستیان پیده کردم و ده خزمه تکار
به کاریان ده هیتام، به لام دیسانه وه
ئاسووده و به خت و در بموین، شه وانه
هه رسیکمان له ژوریکی سارادو سپر،
ثوریکی بی ته له فزیون داده نیشتن و
سیزیر یه کترمان ده کرد. براکم جیگه ای
باوکمی گرتیووه، ریتویکی ده کردن و بق
ژیان دلگذری ده کردن. و ده لین ژیان
په کی خوی له سه ره که س ناخات و
روزگاریش به زه بی به که س دا نایه ته وه،
به لام مروغه کان نولفه ده گرن و رهنگی
روزگار ده گرن و گهوره ده بن. ئیمه ش

کاکم (برا گاوره که) ناوی سه ریازی
هات. کوره شه هید نایه وی سه ریازی بتو
ئه و ریتمه بکات که باوکی شه هید
کردووه، ئیت نه چو بو سه ریازی.
به تاچاریبیه و مالی خومان گواسته وه،
له به رچاوان خومان بزرگرد.
له شاره دینیه ک گیرساینه وه، برا کامن له لای
کبارایکی دهوله مهند ئیشیان و هرگرت.
ناقهت پروکن کاریان ده کرد، بیانیان
نزو له مال ده ردجه چوون و شه وان دره نگ
ده هاته وه، ته نیا رقانی هینی پتشویان
ده دا، کاکم له ترسی مه فرهزه کانی ریتم
جاری وا هبوو شه و روژه ش نده هاته وه
مال و له شوئنی کاره کی خوی خه ریک
ده کرد.

خواهون کار بُخ خوی مرؤفیکی گران و سنهنگین و بهرد و شت بیو، به لام کوییکی ده مروروت و داویین پیسی هابیو، ئَ و ده زیرانی من ته نیا لمام، مالله که شمان لهمالی ئوانوه نزیک بیو، تقد جاران به بیاتریکه کوه دههات و لدهرگکی دهدا، ده بیوست بیتے ژورره و، به لام من له بیکه م نیگادا ده رونی رهشی ئَ ووم خویتندبوقه، ریگه م پین دهدا بیتے ژورره و دابنیشی، نیوه بیزیه ک لدهرگه در، لدزرنی ده رگه و سه بیرم کرد، ناسیم ده رگه م لئه نه کرده و، ئَ و چوبیووه لای برآکانو و توانچی لایدا بیون و پیی گوتیوون که به لای مائی ئیوه داهامات، بینیم میواننان هات، گهنجیک چووه مالتان. ئیواره که براکانم هاتته و، هستم بندیگه رانیان کرد. دوای شیوخواردن، کاکم هندی ناموزگاری کردم، له نیو قسسه کانیدا ئاماژه بیوه دا که ئَ مرق گهنجیک هاتوتنه مائی ئیمه، ئَ گه ر میواننان هات، نابی رایگریت، دوایی خله ک ناووناتوره مان بُخ ده دزنه و، چونکه ئیمه غربیه بین و له شاریکی دیکوه و هاتوین. من یه کسه ر له قسسه کانی تیگه بیشت، لاهو لاما گوتوم: کاکه گیان ته نیا کوری حاجی هات، بهس ده رگه م لئه نه کرده و. پیشتریش یه که دوو جاری دیکه هاتووه، من ریگه م پین داوه بیتے ژورره و دابنیشی، ئَ مروکه ش لدزرنی ده رگه و سه بیرم کرد، که زانیم ئَ ووه ده رگه لینه کرده و.